

[Indenrigsministeren]

skolelægeområdet i øjeblikket, snart er overstået, således at skolelægen får mulighed for at give vejledning. Desuden har vi sundhedsplejersken, ligesom der kan være tale om, at den praktiserende læge kan overtage noget af det, som man ellers kunne være bekymret for ikke skulle foregå.

Til hr. Lenger. Jeg er bange for, at bemærkningerne til lovforslaget ikke har givet anledning til de store overvejelser hos hr. Lenger, for der er altså faktisk tale om, at der ikke sker det, som hr. Lenger sagde, nemlig at de unge mennesker kan risikere, at forældrene kommer til lægen dagen efter. Det er netop derfor, vi har sagt, at det var vigtigt, at de unge kunne vælge en anden læge end familielægen. Jeg kan da godt forstå, at unge mennesker er kedede af at skulle gå op til den læge, som almindeligvis er familiens læge, og derfor gerne vil finde en anden, måske fordi man bedre kan lide en anden læge. Det er netop det, lovforslaget åbner mulighed for.

I øvrigt kan jeg slutte mig til det kor, der siger, at en læge ikke behøver at være en ældre mand, og hvis familielægen nu skulle være det, er der da, som det også blev sagt af en af ordførerne her, mulighed for at vælge en kvindelig læge i nabolaget, hvis det er det, man gerne vil. Jeg synes heller ikke, man i al almindelighed kan sige, at ældre læger skulle være mere uforstående over for patienterne end andre; det synes jeg ikke lød særlig rart. Desuden kunne der vel også være en enkelt ældre læge, som sneg sig ind på de klinikker, som amterne altså hidtil har været forpligtede til at opføre.

Fuld anonymitet kan opnås nøjagtig lige så godt hos den praktiserende læge som på klinikken; det må vist være en fortaleselse at sige, at det ikke kan lade sig gøre. Det er jeg ganske overbevist om at det kan med dette lovforslag; det har jeg i hvert fald lagt vægt på.

Med disse bemærkninger og de ordførertaler, der har været, håber jeg trods alt, at vi alligevel kan få en god og ordentlig behandling i udvalget, også meget gerne en hurtig behandling, så vi kan få klaret dette problem, for det er faktisk et problem i nogle amter, som altså gerne vil lave tingene på en anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af lov om et hovedstadsråd.

(Fremsat 6/2 1984).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lerke (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig, at loven om hovedstadsrådet nu gøres permanent. Det er den sidste rest, der er tilbage efter kommunalreformens gennemførelse i begyndelsen af 70'erne. Det er ikke uden grund, at netop hovedstadsregionen voldte problemer i forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen. Hele hovedstadsregionen er en så koncentreret del af Danmark, at det var nødvendigt med en anden ordning dér end den, der kom til at gælde for det øvrige land.

Diskussionen om hovedstadsråd eller storamt er et overstået stadium. Vi valgte en forsøgsordning med et hovedstadsråd som en koordinerende overbygning på de tre amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner. Selv om der har været problemer i de 10 år, hvor vi nu har gjort forsøget med hovedstadsrådet, kan der ikke længere være tvivl om, at det er den bedste løsning. Her kan det nødvendige samarbejde mellem amter og kommuner i hovedstadsregionen koordineres på den mest hensigtsmæssige måde.

Socialdemokratiet kan i princippet tilslutte sig den betænkning, der er kommet fra hovedstadskommissionen, men vi mener, at vi under udvalgsarbejdet nøje må vurdere opgave- og kompetencefordeling, inden vi beslutter at gøre ordningen permanent. Vi må have